

o. s. v., til den forholdsviis beskedne Pris, han kan faa for dem, naar han sælger dem, saa har han alene deri en Favør fremfor alle andre Borgere her i Landet, der ikke er Selvproducenter af Livsfornødenheder, for de maa af de Penge, de tjener, betale Detailhandlerprisen.

Det, som er mig magtpaaliggende, er ikke, om Landbrugeren, naar han skal gøre sit Regnskab op, regner til den ene eller den anden Pris. Det er underordnet. Det afgørende er, at der bliver fuld Retfærdighed for alle Samfundsklasser, og det maa da ogsaa Partiet Venstre give mig Ret i er rigtigt. Hvis man derfor fra visse Sider vil sige: Den Betragtning er gal, at Forbruget af egen Bedrift skal regnes til Detailhandlerpris, saa skal jeg ikke modsætte mig det, men saa maa der lægges noget til. Saa maa man have Lov til i Landbruget, og hvor Folk er selvproducerende, at regne Forbruget af egen Bedrift til den lave Pris, men saa maa der føjes en Udligningssum til for at faa Landbrugeren, Selvproducenten, stillet retfærdigt, ligesom Arbejderen, Tjenestemanden og ethvert andet Menneske, der maa betale med Detailpris enhver Ting, han bruger. Det er dog en given Ting. (Afbrydelse). Ja, det kan vi diskutere om, for mig er det en given Ting.

For mig staar det saaledes, at hvis Hr. Im. Bang har Ret, er der al Grund til nøje at undersøge denne Sag. Saa bør det i Retfærdighedens Interesse undersøges, om der er begaaet Fejl, om disse Fejl er Uagtsomhedsfejl eller bevidste Fejl, eller snart det ene og snart det andet, og jeg mener, at ingen bør skaanes. Derfor vil jeg til Slut sige, at jeg med denne Tale om, hvad der er kommet frem angaaende Gaardmændenes skattepligtige Indtægter, paa ingen mulig Maade forsvarer andre Mennesker af andre Samfundslag, hvis de begaar Fejl, hvad enten det er af Uagtsomhed eller bevidst. Det skal understreges paa det stærkeste.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Det ærede Medlem, der nu talte, har faaet den fiske Idé, at han har særlig Evne til og Forstand paa at reformere Skattevæsenet for Landbrugets Vedkommende. Han holder sig nu denne Gang til en Udtalelse i Nationaløkonomisk Tidsskrift af Landsoverskatteraadets Næstformand Hr. Im. Bang, hvor denne har gjort opmærksom paa, at der er nogle Gaard-

mænd, der har haft Indtægter og Formuer, som ligger meget over det, Gaardmænd i Almindelighed har. Det vil De indrømme, naar De hører, at der er givet Bøder paa 40 000 og nogle og 30 000 Kr. Og det er et forholdsviis lille Udsnit af de 80 000 Gaardmænd, vi har her i Landet, der er blevet taget op til Undersøgelse, det kan slet ikke gælde for hele denne store Række af Borgere i Samfundet. Men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Landsoverskatteraadets Næstformand har i 1920 paa Foreningen af jydsk Landboforeningers Delegeretmøde udtalt om Ansættelserne for Landmændene: „Ansættelserne er altsaa, i hvert Fald adskillige Steder, for lave. Men til Trods herfor vil jeg sige, at i det store og hele, i det store Gennemsnit, er Landbrugernes Indkomstansættelser nu ikke saa helt gale. Der er mange, der staar for lavt, men jeg nærer ingen Tvivl om, at der ogsaa er en Del, der staar for højt — dette er naturligvis en Følge af Mangelen paa Regnskabsføring —, og i Gennemsnit er Ansættelserne vistnok ikke saa langt fra de virkelige Indtægter.“

Det er en helt anden Tale end den, som det ærede Medlem her kom med, og den er fuldkommen rigtig. Men han siger noget mere, som jeg, idet jeg haaber, den højtærede Formand vil tillade det, skal læse op for det ærede Medlem Hr. Gamborg, der afbryder, det kan maaske give ham noget at tænke paa. Han siger saa videre: „Jeg vil gerne sige i denne Forbindelse, at selv om Landmændenes Indkomstansættelser vel endnu er noget under de virkelige Indtægter, bl. a. fordi der gennemgaaende regnes med et for lavt Privatforbrug og med for lave Værdiansættelser af Forbruget af egne Produkter til Husholdningen, saa er de dog efter de Erfaringer, jeg har gjort, gennemgaaende rigtigere end visse andre Samfundsklassers. Jeg tænker særlig her paa Handelsstanden. Ingen anden Erhvervsgruppe i Landet har som Handelsstanden kunnet udnytte Krigskonjunkturerne. Deres Indkomster er ganske anderledes svimlende end Landbrugernes, men deres Indkomstangivelser er behæftet med baade absolut og forholdsmæssig set langt større Fejl end Landmændenes.“ Det forekommer mig, at Landsoverskatteraadets Næstformand har gjort opmærksom paa, at der er brodne Kar i alle Lande. I alle Samfundsklasser er der nogle enkelte, som gerne vil unddrage sig deres Pligter, og saa skal de naturligvis trækkes frem; men ud derfra at stemple en hel Klasse Borgere i Samfundet som regelmæssige og planmæs-